

Pentru tălmăcirea aforismelor lui Schopenhauer

Mihai Eminescu

GOETHE

Spun popoare, sclavii, regii
Că din câte-n lume-avem,
Numai personalitatea
Este binele suprem.

*

Nu faci efect; nesimțitori
Rămân cu toții? Fii pe pace:
Când piatra cade-n mlaștină,
Ea nici un cerc nu face.

*

Ca-n ziua care lumii te dete, în țării
Sta soarele în crugu-i spre-a saluta planetei;

Crescuși dup-acea lege, de ea și azi te ții,
Cum o urmași pe-atuncea, pășind în drumul vieții.
Nu scapi de tine însuși, cum ești trebui să fii:
Din vechi ne-o spun aceasta sibile și profeții,
Și nici un timp cu nici o putere laolaltă
Nu frâng tiparul formei, ce vie se dezvoltă.

LUCREȚIU

Vezi prin oraș frecându-se cela și iar la palatu-i
Vine degrabă, deși de urât fugise de dânsul,
Mai îndemână deloc nu se simte aici ori aiurea.
Vezi-l mânând telegarii; la țară aleargă c-o grabă,
Parcă gonește cu zor să stingă vro casă aprinsă,
Dar abia dă de pragul vilei de țară și cască.
Greu se-ntinde pe somn, ori caută alte petreceri,
Ori dorit de oraș, se-ntoarce să-l treiere iarăși.

HORAȚIU

Pietre scumpe, marmură, fildeș, icoane și statui,
Bani, veșminte vopsite-n getulică purpură – mulți sunt
Ce nu le au? Iar unii nici grijă nu duc să le aibă.

*

Cerul deasupra-ți schimbi, nu sufletul, marea trecând-o.

GELLERT

Cele mai bune daruri sunt
Cu-admiratori puțini de tot.
Căci cei mai mulți de pre pământ
Ce-i rău drept bine îl socot.

Aceasta orișicând se vede
Și ca o ciumă pare-a fi.
Dar eu mă îndoiesc a crede
De ea că ne vom mântui.

Un singur mijloc am în minte,
Dar greu și nu cred să se poată:

Nătângii toți să prindă minte,
Dar vai! n-or prinde niciodată.

Ei văd cu ochii, nu cu mintea,
Nu știu al lucrurilor preț:
Admiră vecinic cele proaste,
Nădăruind nu știu ce este bun.